

5261
2den Søndag i Faste 1846 Aftensang
1846

Grundtvigs prædikenmanuskripter fra 1845-46, fasc. 36,
udgivet januar 2010 af Lars Toftdahl Andersen
i Grundtvig-Byens digitale bibliotek med støtte fra
Tipsmidlerne (2001) og N.F.S. Grundtvigs Fond (2010).

2 ms, 8. marts 1846

2den Søndag i Faste 1846

Aftensang

Brødre! siger Apostelen, vi bede og formane eder i den Herre Jesus at I skal voxer mere efter som I modtog af os hvordan man skal vandre Gud til Behag! og det er tilvisse et Apostolisk Ord, som bør gienlyde i Menigheden allevegne og til alle Tider, thi om os Alle, som Herren kalder til sit Samfund gælder det jo, at vi er ikke kaldte til Ureenhed men til Helliggiørelse, og at vor Helliggiørelse er Guds Villie, den eneste Vei til Hans Velbehag, og det vil ligeledes gælde Alle, hvad der kun alt for kiendelig gælder os, at der maa daglig voxes, om Herren skal naaes, som har efterladt os sit Exempel, for at vi skal træde i hans Fodspor.

Hermed udelukker da Apostelen de to store Vildfarelser, som altid har stridt og stridde endnu med hinanden overalt hvor Christus forkyndes og som begge ligemeget forhindre Vexten i Vorherres Jesu Christi Naade og Kundskab, den Ene, hvorved Folk indbilder sig, det er nok at vide det, uagtet det er kun til Dom, naar man ikke gør derefter, og den anden Vildfarelse, hvorved man indbilder sig, enten allerede at være fuldkommen eller dog let og snart at kunne blive det, uagtet det her ret egenlig gælder hvad Herren siger, at den Disipel som er fuldkommen, skal være som hans Mester, og Mesteren er her den Menneskens Søn, der ikke gjorde Synd, men gjorde Alt hvad der behagede Hans Fader, lød Ham af Kiærlighed, og kaldte det sin Mad at gjøre Hans Villie.

2den Søndag i Faste 1846 Aftensang

Men ligesom Apostelen udelukker begge disse Vildfarelser: Letsindighedens og den selvgjorte Retfærdigheds, saa trøster han ogsaa hver oprigtig Disipel ved sin Bøn og Formaning til Alle uden Forskiel at voxe mere end hidindtil; thi har vi troende modtaget det Apostoliske Vidnesbyrd, at vi, som Christne, har baade faaet Kald og Kraft til Helliggjørelse, baade Kald og Kraft til ved den Hellig-Aands Naade at voxe op til Herren og blive fuldkomne ligesom vor Himmelske Fader er fuldkommen, har vi det, og betragte da os selv med opladte Øine, betragte hvad der skal kaldes vor Vext i Herren, og nødes til at skamme os, ikke blot ved al den Kiøds og Aands Besmittelse, der hænger ved os, men ved vor Mangel paa ret Kiærlighed til Gud og Næsten, paa Lyst og Iver til Guds Gierning, og paa Taalmodighed under Korset, da maatte vi tabe Modet og opgive Haabet, naar ikke Aanden trøstede os med at Herren aldrig vil knuse det knækkede Rør eller slukke den rygende Tande, men forbinde det Brudte til at læges og oppuste Lyset til at brænde, og denne Trøst bliver ret levende for os, naar vi høre Apostelen af Aandens Drift formane alle til at voxe mere herefter, saa det er dog ikke blot os, som staae tilbage, men selv hans Hellige er ikke rene nok for ham, Ingen, uden den eenbaarne Søn, forfremmes, som han kunde og skulde efter sin Alder, i Viisdom og i Naade for Gud og Mennesker.

Ogsaa denne Trøst kan vist nok misbruges, og bliver misbrugt i syndig Sikkerhed, men derfor er den os dog lige uundværlig, og maa ligesaalidt forties som Noget af den Naade, der overflødig er udøst over os i den Helligaand, men er taget og vil fremdeles tages forgæves af alle dem, der vil gjøre Jesus til Syndens Tjener, uden at ændse at Herren er en Hevner over alt Saadant, og at de, som foragte Guds Godheds Taalmodighed og Langmodigheds Rigdom, opdyngte sig med Forhærdelse og Ubodfærdighed Vrede paa Vredens og Dommens Dag.

Derfra bevare os Gud! og Han vil bevare os, naar vi af et oprigtigt Hjerte bede Ham derom og lægge Alt i Hans Fader-Haand til Fornyelse efter Hans Billede som skabde os Amen! i Vorherres Jesu Navn Amen!